

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 (EF-Tidende 2002, L 269, s. 15) om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår. Ændringsdirektivet er optrykt som bilag B til dette lovforslag.

Direktivet er udstedt med hjemmel i EF-traktatens artikel 141, stk. 3, om vedtagelse af foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvis formål er at forbedre beskyttelsesniveauet i ligebehandlingssager. Gennemførelsen af direktivet i dansk ret må derfor ikke medføre forringelser i det eksisterende beskyttelsesniveau.

Europa-Kommissionen pegede i forslaget til ændringsdirektiv på, at udviklingen på en række områder berettigede til, at EU's ligebehandlingsdirektiv (direktiv 76/207/EØF) blev ændret. Blandt andet var ændringen ifølge Kommissionen nødvendig for at sikre sammenhæng i EU-retten. Med ændringen harmoniseres ligebehandlingsdirektivet med de to direktiver, der er udstedt med hjemmel i EF-traktatens artikel 13: det etniske ligebehandlingsdirektiv (direktiv 2000/43/EF) og beskæftigelsesdirektivet (2000/78/EF), idet formuleringen af definitionerne af chikane, direkte og indirekte forskelsbehandling nu svarer til definitionerne i de to artikel 13 direktiver. Herudover pegede Kommissionen på, at det også var nødvendigt at regulere sexchikane.

Det var for Kommissionen desuden ønskeligt at tage hensyn til EF-domstolens praksis i selve direktivet for derved at opnå større retssikkerhed. EF-domstolen har nu i mere end 50 domme fortolket ligebe-

handlingsdirektivet og har herved bl.a. fastlagt anvendelsesområdet for nogle af de bestemmelser, der ikke har været klart formuleret, herunder for deres begrænsninger.

For så vidt angår retten til at vende tilbage til arbejdet efter endt fravær i forbindelse med barsel og forældreorlov, se lovforslagets § 1, nr. 5, gennemfører denne bestemmelse tillige § 2, stk. 5, i Rammeaftalen om forældreorlov. Denne aftale, der er et resultat af den sociale dialog mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan, fremgår af Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 (EF-Tidende 1996, L 145, s. 4) om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS.

Direktivet giver mulighed for, at arbejdsmarkedets parter kan indgå aftale om at gennemføre direktivet ved kollektiv overenskomst. Arbejdsmarkedets parter har ikke fundet det hensigtsmæssigt at gennemføre direktivet ved aftale bortset fra lovforslagets § 1, nr. 5.

2. Lovforslagets indhold

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov blev vedtaget i 1978 for at gennemføre ligebehandlingsdirektivet (direktiv 76/207/EØF). Loven er siden blevet ændret adskillige gange senest i 2002, hvor forbedrede og mere fleksible barselsregler blev indført. Med dette lovforslag gennemføres Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår. Lovforslaget tager udgangspunkt i direktivets bestemmelser og går ikke videre end direktivets krav. Samtidig præciseres retten til tilbagevenden efter forældreorlov i overensstemmelse med § 2, stk. 5, i Rammeaftalen om forældreorlov, jf. hertil Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS.

Ligebehandlingsloven og dens fortolkning vurderes allerede i dag i vidt omfang at leve op til de ændringer,